

Arrest

nr. 313 148 van 18 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 november 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 4 maart 2020 en verzoeken op 6 maart 2020 een eerste keer om internationale bescherming. Op 31 augustus 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken en aan verzoekers wordt internationale bescherming geweigerd. Het tegen deze beslissingen ingestelde beroep wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. X van 20 mei 2021.

1.2. Op 8 april 2022 verzoeken verzoekers een tweede keer om internationale bescherming. Op 31 augustus 2022 beslist de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van deze volgende

beschermingsverzoeken. Het tegen deze beslissingen ingestelde beroep wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. X van 21 december 2022.

1.3. Op 26 juni 2023 dienen verzoekers hun huidige, derde, verzoeken om internationale bescherming in. De commissaris-generaal beslist op 27 oktober 2023 tot de niet-ontvankelijkheid van de derde beschermingsverzoeken. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op dezelfde dag aangetekend naar verzoekers worden verzonden.

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker), luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te hebben, lid te zijn van de United National Movement (UNM) en afkomstig te zijn uit het dorp Tsisi gelegen in de regio Kashuri. U huwde met uw vrouw G. M.(CGVS xxxxxxxxx, O.V. x.xxx.xxx) in 2010 en u verhuisde met haar naar de stad Kashuri in 2013. U startte in 2011 in Kashuri uw eigen handel in diepvriesproducten op. U kende vanaf eind 2017 tot aan uw vertrek uit Georgië in februari 2020 financiële geschillen met enkele van uw leveranciers - nl. met G. S., V. B., T. G., S. M., K. T. en de broers T. - omdat u hen weigerde te betalen nadat zij u verdorven producten of producten van slechte kwaliteit hadden geleverd. U werd tot op het moment van uw vertrek uit Georgië herhaaldelijk door deze personen bedreigd.

In maart 2018 scheidde u tijdelijk van uw vrouw omdat u haar op deze manier dacht te kunnen afschermen voor de bedreigingen die u ontving. U hertrouwde met uw vrouw in de zomer van 2019 omdat u met haar en uw kinderen het land wenste te verlaten. U ging in januari 2020 samen met uw gezin voor enkele dagen naar Griekenland op uitstap en u keerde vervolgens terug naar Georgië. Na uw terugkeer werd u in uw wijk achtervolgd door onbekenden.

U verliet Georgië definitief op 25 februari 2020 omwille van de aanslepende problemen met uw leveranciers. U reisde vanuit Georgië via Turkije en Frankrijk naar België. U kwam hier aan op 4 maart 2020 en u diende hier samen met uw vrouw een verzoek om internationale bescherming in op 6 maart 2020. Op 31 augustus 2020 verklaarde het CGVS uw verzoek kennelijk ongegrond. Uw beroep tegen deze beslissing werd verworpen op 20 mei 2021 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest met nummer 254805.

Op 10 september 2021 dienden uw minderjarige kinderen N. (geboren 20.04.2010, O.V. x.xxx.xxx), A. (geboren 21.04.2015, O.V. x.xxx.xxx) en I. (geboren 23.09.2017, O.V. x.xxx.xxx) eigen verzoeken om internationale bescherming in. Op 26 april 2022 verklaarde het CGVS hun verzoeken niet-ontvankelijk, aangezien zij geen elementen aanhaalden die een afzonderlijk verzoek in hun hoofde rechtvaardigden. Hun beroep tegen deze beslissingen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 16 september 2022 in haar arrest met nummer 277522.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar diende op 8 april 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in, samen met uw echtgenote. U verklaarde dat u nog steeds gezocht werd door uw bedreigers en dat uw problemen verergerd zijn. Verschillende criminelen zouden u nog steeds zoeken en deze toestand zou de dood van uw schoonvader veroorzaakt hebben. Verder haalde u aan dat u nog steeds een sympathisant was van de Nationale Beweging, en dat u vreesde dat u zou kunnen worden aangevallen omwille van uw vroegere politieke activiteiten. Ook uw echtgenote verwees naar uw politieke activiteiten. Op 31 augustus 2022 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk, daar u geen geloofwaardige elementen had aangebracht die uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogden. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 21 december 2022 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest met nummer 282274.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar diende op 26 juni 2023 uw derde en huidige verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u nog steeds dezelfde problemen heeft, met dezelfde criminelen, maar dat deze problemen opnieuw verergerd zijn, wegens de politieke situatie in Georgië. U stelt verder dat u vreest gearresteerd te worden en dat u heimelijk politieke activiteiten uitvoert via uw contacten in Georgië.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: de paspoorten van uw gezin, een document in verband met een onderzoek van uw slokdarm, twee getuigenissen en een kopie van de

paspoorten van de getuigen, een brief van een ngo, een uittreksel uit het ondernemingsregister betreffende de ngo, en bewijzen van het lidmaatschap van UNM van u en uw echtgenote.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste en tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat u nog steeds dezelfde problemen heeft maar dat deze vanwege de politieke situatie in Georgië erger geworden zijn (VVIB 17), moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Ook uw echtgenote verwijst in algemene bewoordingen naar dezelfde problemen en stelt dat jullie familie psychologisch wordt onderdrukt. Bijkomend haalt ze aan dat ze in het kader van diezelfde problemen fysiek zou aangevallen zijn voor jullie vertrek uit Georgië (VVIB echtgenote 17, 20). Ook wat dit betreft moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u en uw echtgenote naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongelooftwaardigheid op te heffen.

Verder verklaart u dat u nu ook vreest gearresteerd te worden omdat de regering pro-Russisch is en samenwerkt met criminelen (verklaringen VVIB 20). U baseert zich voor deze vrees op de huidige situatie in Georgië, en op wat u zelf in Georgië heeft meegemaakt. Er moet opgemerkt worden dat de zaken die u beweerde meegemaakt te hebben in Georgië, ongelooftwaardig werden geacht, waardoor deze zuiver hypothetische vrees voor arrestatie niet kan worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

U stelt nog dat u vroeger niet politiek actief kon zijn, maar tegenwoordig alles in het werk stelt om mee te werken aan de politieke veranderingen die nodig zijn in Georgië, zij het in het geheim (Verklaring VVIB 17). Zij vooreerst opgemerkt dat al ten tijde van uw tweede verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat u en uw echtgenote onderling tegenstrijdige verklaringen aflegden over uw politieke activiteiten, en dat jullie ook jullie eigen verklaringen uit jullie eerste verzoek tegenspraken, waardoor geconcludeerd werd dat u uw zogenaamde politieke activiteiten op ongelooftwaardige wijze zwaar aandikte in het kader van uw tweede verzoek. Dat u er in het kader van uw huidige verzoek nog een schepje bovenop doet, mag dan ook met een korrel zout genomen worden. Bovendien blijkt al gauw dat u eigenlijk geen politieke activiteiten uitoefent. Wanneer u tijdens uw DVZ gehoor in het kader van uw derde verzoek wordt gevraagd op welke manier u dan "heimelijk" deelneemt aan politieke activiteiten,

zwakt u uw bewering immers meteen af en claimt u vaagweg dat u “probeert om mensen in Georgië te contacteren”, die er op hun beurt zullen voor zorgen dat andere mensen voor manifestaties worden gemobiliseerd. U zou telefonische contacten leggen tussen personen en u claimt dat u invloed heeft op “bepaalde mensen” in Georgië en dat zij naar u zullen luisteren (Verklaring VVIB 17). U stelt ook dat u contact heeft met een voorzitter en ondervoorzitter van een onderafdeling van UNM. Met hen zou u via whatsapp spreken over de politieke situatie en over wat jullie samen kunnen doen (Verklaring VVIB 22). Het gegeven dat u telefoontjes pleegt om uw zagezegde aanzienlijke politieke invloed in Georgië te laten gelden, is echter slechts een blote bewering waar u geen enkel bewijs voor neerlegt, en het is veelzeggend dat u geenszins preciseert met welke concrete projecten of acties u zich dan wel bezighoudt, of welke zaken u concreet in het geheim heeft georganiseerd. Dat u momenteel enige politieke activiteit heeft in Georgië, heimelijk of openbaar, kan dan in het licht van bovenstaande niet zomaar aangenomen worden en kan dus niet worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

De paspoorten van u en uw gezin legde u al neer in het kader van uw eerdere verzoeken, en zij kunnen dus niet worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt. Hetzelfde kan gezegd worden voor de – vernieuwde - bewijzen van het lidmaatschap bij UNM van u en uw echtgenote: die legde u al neer ten tijde van uw tweede verzoek. Toen werd geoordeeld dat met uw lidmaatschap van de partij al rekening werd gehouden bij de beoordeling van uw eerste verzoek. Bovendien valt op dat deze keer geattesteerd wordt dat u sedert 2006 actief bent bij de partij, in de plaats van sedert 2005, zoals geattesteerd werd ten tijde van uw tweede verzoek. Deze vaststelling relativeert zodoende ook de bewijswaarde van de attesten van lidmaatschap.

U legt opnieuw, net zoals ten tijde van uw tweede verzoek, twee brieven neer van getuigen die stellen dat u problemen heeft gekend. Opnieuw kan worden opgemerkt dat dergelijke getuigenissen een sterk gesolliciteerd karakter hebben, en opnieuw zijn beide getuigenissen volledig identiek aan elkaar, wat het gesolliciteerde karakter ervan nog versterkt. Deze brieven kunnen zodoende evenmin worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

U legt een brief neer van de ngo “young people for youth and the future” (de originele brief in het Georgisch, een kopie van zeer slechte kwaliteit van de vertaling van de brief die blijkbaar achteraf afgestempeld werd door de organisatie, en een kopie van goede kwaliteit van de vertaling). Daarin staat dat u de ngo contacteerde en dat u tegen hen verklaarde dat u de NMU steunt, dat u onder druk stond in Georgië en het land verliet, maar dat de druk op u nog niet gestopt is. De ngo stelt dat uw zaak aandacht verdient en dat hun advocaten uw rechten zullen verdedigen en naar de Ombudsman zullen stappen. Uit de brief blijkt geenszins dat de organisatie een onderzoek gevoerd heeft naar uw problemen en er wordt slechts in algemene bewoordingen gesproken over wat u zelf verklaard heeft tegen de ngo. Het gegeven dat u een ngo gecontacteerd hebt en tegen hen hetzelfde ongeloofwaardige relaas gedaan heeft als tijdens uw verzoeken om internationale bescherming, is niet van aard om uw geloofwaardigheid te herstellen en vormt geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Het uittreksel uit het ondernemingsregister van de ngo “young people for youth and the future” houdt geen verband met uw asielrelaas en is dus evenmin een element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Het medisch document dat u neerlegt heeft te maken met een controle van uw slokdarm. Dergelijke medische problemen houden echter geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Dit kan dan ook niet worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

*Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"*

1.5. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Op 25 februari 2020 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 6 maart 2020 heeft u samen met uw man T. G. (O.V. x.xxx.xxx) in België een verzoek om internationale bescherming ingediend. Op 31 augustus 2020 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw beroep tegen deze beslissing werd verworpen op 20 mei 2021.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar diende op 8 april 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in, samen met uw echtgenoot. Op 31 augustus 2022 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk, daar u geen geloofwaardige elementen had aangebracht die uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogden. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 21 december 2022 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest met nummer 282274.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar diende op 26 juni 2023 uw derde en huidige verzoek om internationale bescherming in, samen met uw echtgenoot. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot. Het feitenrelaas van uw echtgenoot luidt als volgt:

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste en tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot (Verklaringen VVIB 17-20). In het kader van het door hem ingediende volgende verzoek werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van niet-ontvankelijkheid genomen omdat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn die uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhogen. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van dergelijke nieuwe elementen. De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

"[...]"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

*Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoekers betogen dat zij er opnieuw alles aan gedaan hebben om zoveel mogelijk bewijsstukken te verzamelen om hun relaas te ondersteunen en hun vrees ten aanzien van Georgië te bewijzen. Zo hebben zij tijdens hun interview uitgelegd dat zij nog steeds vrezen voor hun leven en dat hun problemen actueel zijn en hebben zij nieuwe elementen uiteengezet. Ter ondersteuning van hun relaas hebben zij ook bijkomende documenten neergelegd.

Verder merken verzoekers op dat zij de politie in Georgië niet vertrouwen en dat zij aldus geen effectieve bescherming zullen kunnen genieten bij een terugkeer. De verwerende partij rept hier evenwel met geen enkel woord over in de bestreden beslissingen.

Verzoekers zijn van mening dat de verwerende partij te snel en te onvoorzichtig tot een negatieve beslissing is gekomen. Minstens dient aangenomen te worden dat zij thans een begin van bewijs aanbrengen van nieuwe elementen die het voor hen en hun kinderen onmogelijk maken om terug te keren naar Georgië. De verwerende partij, aldus verzoekers, legt alles naast zich neer en meent het asielrelaas niet te moeten onderzoeken gezien de vorige verzoeken om internationale bescherming negatief werden afgesloten.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vragen verzoekers de Raad om hen de vluchtelingenstatus te verlenen, subsidiair om hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. Op 5 september 2024 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota over waarin zij verwijst naar de COI Focus “Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023 en waarnaar zij de weblink vermeldt.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad benadrukt vooreerst dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.2. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden herhaald dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komen. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregelen in.

2.3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 27 oktober 2023, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij hun huidige, derde, verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk worden verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen zijn genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde

andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming - oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming -, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.5. In het kader van hun derde verzoeken om internationale bescherming werpen verzoekers op dat zij nog steeds dezelfde problemen hebben, met dezelfde criminelen, maar dat deze problemen opnieuw verergerd zijn, wegens de politieke situatie in Georgië. Verzoekers stellen verder dat zij vrezen dat verzoeker gearresteerd zal worden en dat hij heimelijk politieke activiteiten uitvoert via zijn contacten in Georgië.

Ter staving van hun huidige, derde, verzoeken om internationale bescherming leggen verzoekers paspoorten van hun gezin, een document in verband met een onderzoek van verzoekers slokdarm, twee getuigenissen en een kopie van de paspoorten van de getuigen, een brief van een ngo, een uittreksel uit het ondernemingsnummer betreffende de ngo en bewijzen van hun lidmaatschap van UNM neer.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekers in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat de volgende, derde, verzoeken om internationale bescherming van verzoekers niet-ontvankelijk moeten worden verklaard omdat verzoekers geen nieuwe elementen of feiten aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komen en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen in het geheel niet verder komen dan het herhalen en citeren van eerder afgelegde verklaringen, het volharden in het beschikken over nieuwe elementen, het poneren van een (actuele) vrees voor vervolging en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

2.3.7. Waar verzoekers zich baseren op dezelfde motieven die zij reeds in het kader van hun eerdere verzoeken om internationale bescherming hebben opgeworpen en dienaangaande louter bijkomende verklaringen afleggen, wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt geconsideerd:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat u nog steeds dezelfde problemen heeft maar dat deze vanwege de politieke situatie in Georgië erger geworden zijn (VVIB 17), moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Ook uw echtgenote

verwijst in algemene bewoordingen naar dezelfde problemen en stelt dat jullie familie psychologisch wordt onderdrukt. Bijkomend haalt ze aan dat ze in het kader van diezelfde problemen fysiek zou aangevallen zijn voor jullie vertrek uit Georgië (VVIB echtgenote 17, 20). Ook wat dit betreft moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u en uw echtgenote naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.”

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van de huidige, volgende, verzoeken om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot verzoekers' vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De Raad stelt, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoekers in wezen slechts verklaringen afleggen die betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat in het kader van de eerste verzoeken om internationale bescherming is uiteengezet en dat, zo weze herhaald, als ongeloofwaardig werd bevonden, hetgeen in graad van beroep werd bevestigd. Dat verzoekers naar aanleiding van de huidige verzoeken louter bijkomende verklaringen afleggen die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, is op zich niet van die aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

2.3.8. Waar verzoekers aanhalen te vrezen dat verzoeker gearresteerd zal worden omdat de Georgische regering pro-Russisch is en samenwerkt met criminelen, stipt de Raad aan dat de zaken die verzoeker beweerde te hebben meegemaakt in Georgië reeds ongeloofwaardig werden geacht, waardoor de thans opgeworpen zuiver hypothetische vrees voor arrestatie geenszins kan worden beschouwd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt. Verzoekers brengen hier geen enkel dienstig en concreet verweer tegenin.

2.3.9. In verband met de beweerde huidige politieke activiteiten van verzoeker wordt in de bestreden beslissingen dan weer terdege als volgt geoordeeld:

“U stelt nog dat u vroeger niet politiek actief kon zijn, maar tegenwoordig alles in het werk stelt om mee te werken aan de politieke veranderingen die nodig zijn in Georgië, zij het in het geheim (Verklaring VVIB 17). Zij vooreerst opgemerkt dat al ten tijde van uw tweede verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat u en uw echtgenote onderling tegenstrijdige verklaringen aflegden over uw politieke activiteiten, en dat jullie ook jullie eigen verklaringen uit jullie eerste verzoek tegenspraken, waardoor geconcludeerd werd dat u uw zogenaamde politieke activiteiten op ongeloofwaardige wijze zwaar aandikte in het kader van uw tweede verzoek. Dat u er in het kader van uw huidige verzoek nog een schepje bovenop doet, mag dan ook met een korrel zout genomen worden. Bovendien blijkt al gauw dat u eigenlijk geen politieke activiteiten uitoefent. Wanneer u tijdens uw DVZ gehoor in het kader van uw derde verzoek wordt gevraagd op welke manier u dan “heimelijk” deelneemt aan politieke activiteiten, zwakt u uw bewering immers meteen af en claimt u vaagweg dat u “probeert om mensen in Georgië te contacteren”, die er op hun beurt zullen voor zorgen dat andere mensen voor manifestaties worden gemobiliseerd. U zou telefonische contacten leggen tussen personen en u claimt dat u invloed heeft op “bepaalde mensen” in Georgië en dat zij naar u zullen luisteren (Verklaring VVIB 17). U stelt ook dat u contact heeft met een voorzitter en ondervoorzitter van een onderafdeling van UNM. Met hen zou u via whatsapp spreken over de politieke situatie en over wat jullie samen kunnen doen (Verklaring VVIB 22). Het gegeven dat u telefoontjes pleegt om uw zagezegde aanzienlijke politieke invloed in Georgië te laten gelden, is echter slechts een blote bewering waar u geen enkel bewijs voor neerlegt, en het is veelzeggend dat u geenszins preciseert met welke concrete projecten of acties u zich dan wel bezighoudt, of welke

zaken u concreet in het geheim heeft georganiseerd. Dat u momenteel enige politieke activiteit heeft in Georgië, heimelijk of openbaar, kan dan in het licht van bovenstaande niet zomaar aangenomen worden en kan dus niet worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.”

Deze overwegingen zijn pertinent en terecht en vinden steun in het administratief dossier. Daar verzoekers deze geheel ongemoeid laten en niet concreet aanvechten, blijven deze overwegingen onverminderd overeind. Ter terechtzitting gevraagd naar verduidelijking over zijn huidige, heimelijke politieke activiteiten komt verzoeker andermaal niet verder dan het geven van een algemene, niet overtuigende uitleg.

2.3.10. Door zich in hun verzoekschrift slechts te verlaten op het hernemen van hun verklaringen zoals afgelegd tijdens hun onderscheiden ‘verklaring volgend verzoek’ en te volharden in de actualiteit van hun vrees en problemen en het poneren dat zij nieuwe elementen hebben uiteengezet, slagen verzoekers er geenszins in om afbreuk te doen aan de pertinente, reeds *supra* besproken motieven in de bestreden beslissingen.

2.3.11. Waar verzoekers opwerpen dat zij er alles aan gedaan hebben om zoveel mogelijk bewijsstukken te verzamelen om hun asielrelaas te ondersteunen en hun vrees ten aanzien van Georgië te bewijzen, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal, in weerwil van wat verzoekers in het verzoekschrift trachten voor te houden, alle door verzoekers tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten heeft onderzocht en beoordeeld in de bestreden beslissingen. De commissaris-generaal motiveert over ieder voorgelegd document waarom hij van oordeel is dat dit geen element is dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot:

“De paspoorten van u en uw gezin legde u al neer in het kader van uw eerdere verzoeken, en zij kunnen dus niet worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt. Hetzelfde kan gezegd worden voor de – vernieuwde - bewijzen van het lidmaatschap bij UNM van u en uw echtgenote: die legde u al neer ten tijde van uw tweede verzoek. Toen werd geoordeeld dat met uw lidmaatschap van de partij al rekening werd gehouden bij de beoordeling van uw eerste verzoek. Bovendien valt op dat deze keer geattesteerd wordt dat u sedert 2006 actief bent bij de partij, in de plaats van sedert 2005, zoals geattesteerd werd ten tijde van uw tweede verzoek. Deze vaststelling relativeert zodoende ook de bewijswaarde van de attesten van lidmaatschap.

U legt opnieuw, net zoals ten tijde van uw tweede verzoek, twee brieven neer van getuigen die stellen dat u problemen heeft gekend. Opnieuw kan worden opgemerkt dat dergelijke getuigenissen een sterk gesolliciteerd karakter hebben, en opnieuw zijn beide getuigenissen volledig identiek aan elkaar, wat het gesolliciteerde karakter ervan nog versterkt. Deze brieven kunnen zodoende evenmin worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

U legt een brief neer van de ngo “young people for youth and the future” (de originele brief in het Georgisch, een kopie van zeer slechte kwaliteit van de vertaling van de brief die blijkbaar achteraf afgestempeld werd door de organisatie, en een kopie van goede kwaliteit van de vertaling). Daarin staat dat u de ngo contacteerde en dat u tegen hen verklaarde dat u de NMU steunt, dat u onder druk stond in Georgië en het land verliet, maar dat de druk op u nog niet gestopt is. De ngo stelt dat uw zaak aandacht verdient en dat hun advocaten uw rechten zullen verdedigen en naar de Ombudsman zullen stappen. Uit de brief blijkt geenszins dat de organisatie een onderzoek gevoerd heeft naar uw problemen en er wordt slechts in algemene bewoordingen gesproken over wat u zelf verklaard heeft tegen de ngo. Het gegeven dat u een ngo gecontacteerd hebt en tegen hen hetzelfde ongeloofwaardige relaas gedaan heeft als tijdens uw verzoeken om internationale bescherming, is niet van aard om uw geloofwaardigheid te herstellen en vormt geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Het uittreksel uit het ondernemingsregister van de ngo “young people for youth and the future” houdt geen verband met uw asielrelaas en is dus evenmin een element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Het medisch document dat u neerlegt heeft te maken met een controle van uw slokdarm. Dergelijke medische problemen houden echter geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een

machting tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Dit kan dan ook niet worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.”

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekers de bovenstaande pertinente en draagkrachtige overwegingen in verband met de door hen neergelegde documenten geheel onverlet laten, zodat deze door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Voorts kan uit het loutere feit dat verzoekers verklaringen hebben afgelegd en getracht hebben deze te ondersteunen met documenten in het licht van de medewerkingsplicht, geenszins afgeleid worden dat hun verklaringen ook oprecht zijn. Het loutere feit dat stukken worden voorgelegd leidt er niet *ipso facto* toe dat ze ook de waarachtigheid van de verklaringen aantonen, laat staan dat er thans elementen voorliggen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

2.3.12. Waar verzoekers tot slot eenvoudig opwerpen dat zij de politie niet kunnen vertrouwen en dat zij aldus geen effectieve bescherming zullen kunnen genieten bij een terugkeer naar Georgië, merkt de Raad nog op dat de beoordeling van de mogelijkheid tot het verkrijgen van nationale bescherming die gedaan werd in het kader van hun tweede verzoeken, gelet op de COI Focus, “Georgië – algemene situatie” van 11 december 2023, zoals ter kennis gebracht bij de aanvullende nota van de verwerende partij van 5 september 2024, in hun hoofde onveranderd blijft.

In de aanvullende nota van de verwerende partij wordt op basis van de meest recente COI Focus van 11 december 2023 als volgt gesteld:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden.

Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. Verzoekende partij slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in haar concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken."

Verzoekers tonen het tegendeel niet aan en bovendien kan aan het voorgehouden politiek profiel van verzoekers, omwille van de in het kader van hun vorige verzoeken, alsook in het kader van hun huidige verzoeken, gemaakte bedenkingen geen geloof worden gehecht.

Waar verzoekers ter terechtzitting aanhalen dat de uitkomst van de verkiezingen in oktober 2024 in Georgië een grote impact zal hebben en dat het niet goed is dat de partij Georgische Droom aan de macht blijft, stipt de Raad nog aan dat een eventueel vooruitlopen op een verkiezingsuitslag geenszins een concreet, individueel element uitmaakt dat de kans op internationale bescherming verhoogt.

2.3.13. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.14. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kregen om hun verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van hun huidige (volgende) verzoeken toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig, te snel en onvoorzichtig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

2.3.15. Ter terechtzitting halen verzoekers aan dat Georgië thans geen veilig land van herkomst is en dat hun vorige verzoeken om internationale bescherming werden behandeld in het licht van een veilig land van herkomst.

De Raad oordeelt de Raad dat het gegeven dat Georgië niet langer is opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst geen nieuw element betreft in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Het koninklijk besluit van 7 april 2023 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer fungeert werd bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023. Ten tijde van het nemen van de bestreden beslissingen op 27 oktober 2023 werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd. Georgië werd opnieuw niet opgenomen op de lijst van veilige landen in het recente koninklijk besluit van 12 mei 2024 (BS 27 mei 2024).

De Raad is van oordeel dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekers thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst op zich geen afbreuk doet aan de in het kader van het vorige verzoeken gedane vaststellingen en verder niet betekent dat de commissaris-generaal, dan wel de Raad niet langer meer tot het besluit zouden kunnen komen dat er in hoofde van een Georgische onderdaan geen nood is aan internationale bescherming of dat de Georgische onderdanen die momenteel in België internationale bescherming vragen, geconfronteerd worden met problemen die noodzakelijkerwijs allemaal vallen onder vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Ongeacht of een land beschouwd wordt als een veilig land van herkomst, is het aan de verzoeker om internationale bescherming om op een concrete manier aan te tonen dat er in diens hoofde sprake is van een nood aan internationale bescherming. *In casu* hebben verzoekers, zo weze herhaald, de mogelijkheid gekregen om nieuwe verklaringen met betrekking tot hun vrees ten opzichte van Georgië op een nuttige wijze naar voor te brengen en ook om nieuwe stukken aan te leveren en heeft er een individueel onderzoek plaatsgevonden. De commissaris-generaal is op basis van alle stukken van het dossier tot het besluit

gekomen dat verzoekers geen nieuwe elementen of feiten hebben aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Het feit dat Georgië niet langer als veilig land van herkomst wordt beschouwd, doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissingen, die door de Raad pertinent en draagkrachtig worden bevonden.

2.3.16. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekers terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun (volgende) verzoeken om internationale bescherming.

2.3.17. Waar verzoekers uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS